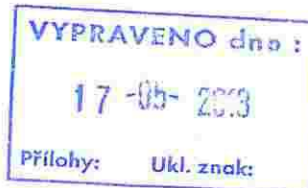

KULBP00S24E3

Liberecký
kraj

15.

Římskokatolická farnost Mimoň
IČ 498 64 041
Nádražní 106
471 24 MIMONĚ

ČÍSLO JEDNACÍ
KULK 34670/2013
KSCR 6/2013

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL
Mgr. Bc. Markéta Ščerbáková / 650
marketa.scerbakova@kraj-lbc.cz

LIBEREC
15. května 2013

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu rozhodl podle § 35 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči v platném znění (dále jen „památkový zákon“) o uložení pokuty za správní delikt – nesplnění oznamovací povinnosti stanovené § 22 odst. 2 památkového zákona – takto:

Římskokatolická farnost Mimoň, IČO 498 64 041, se sídlem Nádražní 106, Mimoň, PSČ 471 24, se uznává vinným, protože podle § 22 odst. 2 památkového zákona neoznámila Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, že bude provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy. Jiná činnost (odstranění výplně krypty bývalé kaple v areálu kostela sv. Petra a Pavla) byla prováděna na p. č. 594, k. ú. a obec Mimoň, okr. Česká Lípa, Liberecký kraj. Za uvedený správní delikt se Římskokatolické farnosti Mimoň, IČO 498 64 041, se sídlem Nádražní 106, Mimoň, PSČ 471 24, ukládá **pokuta ve výši 20.000,- Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), dále se v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“) ve znění § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ukládá Římskokatolické farnosti Mimoň, IČO 498 64 041, se sídlem Nádražní 106, Mimoň, PSČ 471 24 (dále jen „účastník řízení“) uhradit **náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Obě částky jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Částky zašlete na účet Krajského úřadu Libereckého kraje vedeného u Komerční banky, číslo účtu 19-7964100227/0100, variabilní symbol 221007, konstantní symbol 308.

Účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu je:

Římskokatolická farnost Mimoň, IČ 498 64 041, se sídlem Nádražní 106, Mimoň, PSČ 471 24.

Odůvodnění

Krajský úřad Libereckého kraje (dále jen správní orgán) obdržel dne 24. ledna 2013 dopis od Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě (dále jen VMG Česká Lípa) upozorňující na možné nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči v souvislosti s jinou činností, která by mohla ohrozit provádění archeologických výzkumů, spočívající v odstranění výplně krypty bývalé kaple v areálu kostela sv. Petra a Pavla na p. č. 594, k. ú. Mimoň, provedeném v rozmezí srpna a září roku 2012. Na provádění neohlášených prací byli archeologové VMG Česká Lípa upozorněni dne 21. září 2012 archeoložkou Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci, paní [REDAKCE]

na základě zhlédnutí reportáže Mitel-TV ze dne 5. září 2012 dostupné online na webu <http://www.mitel-tv.cz/article/v-mimoni-obnovuji-kryptu>. Nahrávka reportáže, ve které administrátor farnosti pan Václav Horniak na kameru přiznává (čas prohlášení pana Horniaka 2:50-3:09 minut), že pracovníky VMG Česká Lípa z důvodu velké finanční zátěže nepřivolal, je jako jeden z podkladů součástí spisu vedeného v tomto správním řízení.

Z vlastní činnosti je správnímu orgánu známo, že předmětné území je územím s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, protože se na jejím území objevují archeologické nálezy, jejichž definici podává § 23 odst. 1 památkového zákona. Správní orgán se proto dotázal Archeologického ústavu Akademie věd ČR, zda účastník řízení vůči němu splnil svou oznamovací povinnost, že bude provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy (§ 22 odst. 2 památkového zákona). Z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Praze doručené zdejšímu úřadu dne 11. března 2013 a Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Brně doručené zdejšímu úřadu dne 6. února 2013 vyplývá, že účastník řízení oznamovací povinnost nesplnil. Nicméně vyjádření Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Praze obsahuje upozornění na skutečnost, že záměr stavebních prací při opravě kostela sv. Petra a Pavla v Mimoňi oznámila Římskokatolická farnost Mimoň dne 2. června 2009 (plánované zahájení prací v červnu 2009). Z důvodu stručného popisu stavebního záměru nemohl Archeologický ústav Akademie věd ČR v Praze rozhodnout, zda jsou do oznámených činností zahrnuty i ty práce, které byly prováděny v roce 2012, tedy i vyčištění prostoru krypty kaple.

Správní orgán oznámil zahájení správního řízení účastníkovi řízení dopisem ze dne 13. března 2013 a zároveň nařídil ústní jednání na 5. dubna 2013. V oznámení o zahájení správního řízení správní orgán uvedl, v jaké věci bude řízení vedeno a poskytl poučení účastníku řízení o jeho právech a povinnostech vyplývajících z postavení účastníka řízení. V souladu s § 46 odst. 1 správního řádu bylo správní řízení z moci úřední zahájeno doručením oznámení účastníku řízení dne 15. března 2013.

Na ústní jednání se dostavil pan Václav Horniak, administrátor Římskokatolické farnosti Mimoň, který se prokázal občanským průkazem č. 201 115 315 v doprovodu pana Františka Kaisera, starosty Města Mimoň (č. OP 110 364 713). Pan Horniak v rámci ústního jednání upřesnil hloubku vytěženého materiálu z krypty na 1 metr (oproti 2,6 metru uvedeného v upozornění VMG Česká Lípa). Dále uvedl, že byl vytěžen pouze materiál zasypu bez narušení intaktních vrstev. Vrchní vrstva byla dle vyjádření pana Horniaka a pana Kaisera tvořena částmi zřícené klenby, nižší odtěženou vrstvou tvořil osteologický materiál vedlejší hrobky, zbytky ohradní zdi včetně náhrobků a jejich částí odklizených do prostoru hrobky v 60. letech 20. století. K vytěžení části materiálu z hrobky bylo přistoupeno z důvodu vyzvednutí pískovcové koule o průměru cca 70 cm, která byla dříve osazena na vstupní bráně do kostelního areálu. K opomenutí oznámení prací Archeologickému ústavu Akademie věd ČR došlo proto, že se pan Horniak domníval, že mezi archeologický materiál nelze počítat druhotné uložení osteologického a stavebního materiálu včetně částí funerálního vybavení areálu kostela v prostoru krypty. Po konání ústního jednání byl dne 9. dubna 2013 telefonicky ověřen termín provedení prací na vyklizení části materiálu krypty a pan Horniak upřesnil termín na rozmezí srpna až konce září roku 2012, neboť byly práce prováděny svépomocí. Dále byla do spisu zařazena e-mailová korespondence z 11. a 12. dubna 2013 od paní Šaldové z Městského úřadu Mimoň včetně přílohy – rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, stavebního úřadu, k obnově severozápadní části areálu kostela sv. Petra a Pavla v Mimoňi, o jehož zaslání správnímu orgánu zažádal pan Horniak.

Z výše uvedených vyjádření účastníka řízení a ze shromážděných podkladů vyplynuly následující skutečnosti. Odstranění části výplně krypty do hloubky cca 1 metr došlo v období od srpna do konce září roku 2012, návštěvy archeologů proběhly dne 24. září 2012 a 11. října 2012, jak je

uvedeno v dopisu Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě ze dne 17. ledna 2013. Porušení zákona účastník řízení přiznal, a tak tuto skutečnost považuje správní orgán ve světle všech dalších podkladů obsažených ve správním spisu za dostatečně prokázanou. Jedná se zejména o připomínku Archeologického ústavu Akademie věd ČR k možnému ohlášení prací ze dne 2. června 2009. V zaslaném rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, stavebního úřadu, k obnově severozápadní části areálu kostela sv. Petra a Pavla v Mimoní č. j. MUCL/10150/2009 ze dne 1. dubna 2009 není odstranění výplně krypty bývalé kaple řešeno. Odstraněním části výplně krypty k porušení archeologických situací jednoznačně došlo. Archeology byly současně v přemístěné zemině nalezeny archeologické nálezy, které byly částečně odvezeny do VMG Česká Lípa, část byla deponována v areálu fary v Mimoní.

Význam lokality kostelního areálu v Mimoní dokládají výzkumy písemných i hmotných pramenů včetně archeologických nálezů. Osídlení Kostelního vršku v Mimoní a nejbližšího okolí sahá do mladší doby kamenné. Již od pravěku byla využívána tato strategická poloha nad regionální komunikací k osídlení a nelze vyloučit i opevněný charakter místa. Další archeologické nálezy pochází z 9. – 10. století, tedy z období počátku českého státu. Patrně v průběhu 12. století bylo cca 400 m jihovýchodně od Kostelního vršku na výběžku říční terasy založeno kostrové pohřebiště, z něhož byly v roce 1962 prozkoumány dva hroby. V poslední třetině 12. století byl proti Kostelnímu vršku nad strží, kterou dnes prochází Nádražní ulice, uložen poklad několika stovek denárů knížete Bedřicha. První písemná zmínka o Mimoní se objevuje v roce 1262 jako predikát. Od té doby lze předpokládat rozvoj zdejšího osídlení až do podoby města (Peša, V. 2003: Archeologické poznávání dějin Mimoně, Bezděz 12, str. 5-50). Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že se jedná o archeologicky cenné území a každý stavební zásah pod úroveň terénu může přinést nové poznatky o historii zdejšího osídlení. Skutečnost, že se jedná o území s archeologickými nálezy, konstatoval i Archeologický ústav AV ČR v Praze, v. v. i. ve svém vyjádření ze dne 27. února 2013. Na místě samotném byly archeology, jak bylo výše uvedeno, nalezeny a zdokumentovány movité archeologické nálezy. Je tedy nepochybné, že předmětné práce uskutečněné v souvislosti s vytěžením materiálu z prostoru krypty, byly prováděny na území s archeologickými nálezy, a vztahovala se na ně tedy zákonná oznamovací povinnost.

Správní orgán považuje za dostatečně prokázané, že účastník řízení jako stavebník neoznámil záměr provádět stavební či jinou činnost na území s archeologickými nálezy. V této souvislosti je nutné upozornit, že zákonná oznamovací povinnost platí pro stavebníka vždy, a to i tehdy, pokud jeho činností dojde nebo nedojde k přímému zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že se jedná o území s archeologickými nálezy. Výše uvedeným neoznámením Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, jak upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, se účastník řízení dopustil správního deliktu, za který mu může být uložena pokuta dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona až do výše 4 000 000,- Kč.

Správní orgán rovněž z úřední povinnosti v souladu s § 37 odst. 2 památkového zákona zkoumal, zda nezanikla zákonem stanovená lhůta pro uložení pokuty za správní delikt. Podle znění výše uvedeného § 37 odst. 2 památkového zákona lze uložit pokutu do jednoho roku, od doby, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl správní orgán a nejdéle pak do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Správní orgán se o porušení povinnosti dozvěděl dnem doručení dopisu Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě 24. ledna 2013 a k porušení povinnosti došlo nejdříve v srpnu roku 2012. Podle zde uvedeného nedošlo k překročení ani jedné ze zákonem stanovených lhůt a pokutu je možné v souladu s právními normami uložit.

Správní orgán se zabýval dle § 36 památkového zákona výší pokuty, přičemž při jejím stanovení vycházel z významu narušené lokality, a z rozsahu hrozící či způsobené škody. V daném konkrétním případě, kdy se jedná o jednorázové porušení povinnosti, nemohl přihlídnout k době

protiprávního jednání a z podstaty věci ani ke kulturně politickému významu kulturní památky, neboť se o kulturní památku nejedná. Správním orgánem je kladně hodnocena spolupráce v rámci správního řízení, kdy účastník řízení aktivně spolupracoval a poskytl veškeré relevantní podklady. Dále správní orgán zohlednil, že se účastník řízení přiznal k protiprávnímu jednání. Význam lokality, kde byla stavební činnost prováděna, byl popsán výše. Tedy, že se jedná z hlediska archeologie a historie o cenné území, jehož hodnota je podložena nálezy dokládajícími mimo jiné i jedno z nejstarších osídlení z dob z počátku českého státu. Správní orgán dále při stanovení výše pokuty vzal v úvahu, že tolerance protiprávního jednání by mohla narušit výkon státní správy na úseku památkové péče v Libereckém kraji. Správní orgán rovněž bral ohled na ochranu veřejného zájmu, kterým je ochrana archeologického dědictví, a zájem společnosti na dodržování zákona v oblasti státní památkové péče. Po podrobném zhodnocení jednotlivých důkazů a skutečností samostatně i ve vzájemných souvislostech, došel správní orgán k výši pokuty, která je uvedena ve výroku rozhodnutí a která se pohybuje při dolní hranici možné zákonné sazby (0,5 % celkové možné výše pokuty).

Na základě § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu využil správní orgán z důvodu složitosti případu a konání ústního jednání možnost prodloužit lhůtu na vydání rozhodnutí. Před vydáním tohoto rozhodnutí byl účastník řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dopisem ze dne 9. dubna 2013 vyzván k vyjádření ke shromážděným podkladům rozhodnutí. Do dne vydání rozhodnutí se účastník řízení k podkladům rozhodnutí nevyjádřil, správní orgán se proto nemusel vypořádávat s jeho námitkami.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí je možné se podle ustanovení § 81 odst. 1, správní řád odvolat.

V odvolání účastník řízení uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, a dále namítaný rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Doručení písemnosti upravují § 19 - 24 správního řádu.

Jestliže si účastník řízení nevyzvedne uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo k vyzvednutí připraveno, považuje se rozhodnutí za doručené posledním dnem této lhůty.

Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje podle § 89 odst. 1, správního řádu Ministerstvo kultury České republiky. Odvolání se podává u Krajského úřadu Libereckého kraje.

Mgr. Martin Nechvíle
vedoucí odboru kultury, památkové péče
a cestovního ruchu